

medens Hovedstyrken samledes paa Sjælland med Landbefæstningen som Basis stik mod v. Moltke var Bæltspærringen: — „Bring den Sag i Orden“. Men nu vil jeg gerne spørge: om et stærkt Forsvar i Jylland og Spærring af Bæltet er det, Forsvarsordningen af 1909 indeholder? Jeg tror, man har Ret til at sige: Nej og atter nej. Forsvarsordningen af 1909 drog Tropperne bort fra Jylland, og der var ingen Bæltspærring planlagt i den.

Og saa har man endda Frejdighed nok til at paastaa, at havde vi ikke haft netop denne bestemte Forsvarsordning, kunde vi ikke have holdt os udenfor Krigen, d. v. s. saa havde Tyskland krænket vor Neutralitet, som det krænkede Belgiens. Hvis Paastanden om, at Forsvarsordningen paa Baggrund af Forhandlingerne i 1906—07 har været til vort Lands Frelse under Krigen, var rigtig, saa maatte Forsvarsordningen være en Imødekommenhed overfor Tyskland; men Kendsgemningerne afkræfter, hvad Hæren angaar, en saadan Paastand. Tyskland ønskede Sikkerhed for, at vi ikke vilde gaa med England; men Forsvarsordningen byder ikke større Sikkerhed i den Retning end omvendt. Paastanden om, at Forsvarsordningen skabte Tillid i Tyskland, kan derfor heller ikke opretholdes. Naar den faktisk gik imod tyske Interesser, maatte den tværtimod fremkalde Mistillid i Tyskland, og da navnlig efter at fortrolige Forhandlinger var gaaet forud, og efter at det uden Modsigelse var sagt til v. Moltke, at kunde vi ikke opretholde vor Neutralitet, vilde vi gaa med Tyskland. Hvorledes rime det med den Kendsgemning, at Forsvarsordningen slet ikke byggede paa de fortrolige Samtaler!

Hvorledes skulde ogsaa Forsvarsordningen gøre det? Det ærede Medlem fra Ringkøbing oplyste os i Gaar om, at der ikke var meddelt den da siddende Forsvarskommission noget om disse Indberetninger. Det kunde ikke ske, sagde det ærede Medlem, det viste sig, at man ikke kunde betro en større Kommission saadanne fortrolige Indberetninger. Men er det da Meningen dermed at sige, at Forsvarskommissionens Undersøgelse var Humbug og intet andet? Naar det gjaldt om at tilvejebringe en Forsvarsordning, der skulde yde den størst mulige Sikkerhed for Danmarks Bestaaen som selvstændig Stat, er det dog givet, at den Forsvarskommission, der just havde til Opgave at fremsætte Forslag til en ny Forsvarsordning, for at kunne gøre det med det bedst mulige Resultat maatte kende de Udtalelser og Ønsker fra tysk og engelsk

Side o. s. v., som man havde tilvejebragt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing vil dog vel ikke sige, at alle de Medlemmer, der sad i Forsvarskommissionen, og alle Medlemmer af hans Parti og af Regeringen skulde tro ham blot paa hans Ord uden at faa nogen Art af Oplysninger denne Sag vedrørende.

Med Hensyn til det radikale Venstres Forsvarsforslag og Tysklands Stilling overfor dette, forholder det sig saaledes, at Gennemførelsen af dette Forslag i alt Fald ikke vilde have svækket det effektive Forsvar overfor England i højere Grad end overfor Tyskland. Efter det radikale Venstres Militærforslag vilde Militærstyrken være blevet lige saa stærk i Jylland og paa Fyn, som den blev efter den Forsvarsordning, der gennemførtes. Det radikale Venstre kunde derfor ogsaa, selv med Kendskab til Lüttkens Indberetninger — et Kendskab, som jo i øvrigt var meget mangelfuldt, thi under Forhandlingerne om Forsvarsordningen kendte det radikale Venstres Medlemmer ikke noget til disse Forhandlinger; og selv det Kendskab, som Medlemmer af den radikale Regering i 1910 havde til disse Forhandlinger, var jo mangelfuldt, idet de ikke kendte Nøglen til det hele, nemlig Instruksen —, det radikale Venstre kunde, siger jeg, selv med Kendskab til disse Indberetninger, meget godt med frelst Samvittighed agitere for sit Forslag og bekæmpe baade Københavns Befæstning og den nuværende Ordning som Helhed.

Man kan sige, at Forsvarsordningen er en Imødekommenhed overfor Tyskland; men vælger man dette, maa man indrømme, at saa er den ikke Udtryk for nogen ligelig Neutralitetsvillie. Eller man kan sige, at den *ikke* er en saadan Imødekommenhed overfor Tyskland, men i Virkeligheden neutral i sin Udførelse; men hvor bliver saa Sikkerheden af overfor Tyskland? Thi det forekommer mig, man maa vælge et af to. Med Henblik paa v. Moltkes Udtalelser rummede denne Forsvarsordning, som man nu forsøger at opforgylde, endda en dobbelt Fare. v. Moltke advarede paa det indstændigste, paa det alvorligste mod Tvetydighed: „Optræder De tvetydigt, saa behandler vi Dem som Fjender, og saa tror jeg sikkert, det er ude med Danmark, hvorledes det saa ellers gaar“. Men Forsvarsordningen af 1909 er i sit inderste Væsen tvetydig. Man behøver blot at henvise til Bestemmelsen om Københavns Landbefæstning. De militære sagkyndige vil med fuld Ret og med logisk Konsekvens kunne hævde, at Landbefæst-